

بررسی بروز هیپرتانسیون ریوی ناشی از آمبولی مزمن بعد از آمبولی حاد ریوی در بیماران بستری در بخش ریه بیمارستان امام رضا

خلاصه

مقدمه: ترومبوآمبولیک پولمونری هیپرتانسیون مزمن (CTEPH) یکی از عوارض دیررس ترومبوآمبولی ریوی (PE) است که با موربیدیتی و مورتالیتی بالایی همراهی دارد. اگر چه پاتوژنز آسیب ایجاد شده به طور کامل مشخص نشده است میزان بروز و فراوانی رخداد این عارضه دارای طیف گسترده ای است. هدف از این مطالعه بررسی میزان بروز هیپرتانسیون ریوی مزمن بعد از اولین اپیزود آمبولی حاد ریوی است.

روش کار: در یک مطالعه هم گروهی (کوهورت)، ۱۰۱ بیمار دارای آمبولی حاد که تحت درمان آنتی کوآگولانت قرار گرفته بودند برای حداقل یک سال مورد پیگیری قرار گرفتند. بیماران دارای علائم تنگی نفس انتخاب شدند. این بیماران ابتدا اکوکاردیوگرافی شدند و از نظر علائم نارسایی قلب راست و افزایش فشار شریان ریوی بالای ۳۵ میلی متر جیوه بررسی شدند.

نتایج: ۱۰۱ بیمار با میانگین سنی $17/7 \pm 85/2$ سال شامل ۵۷ مرد (۵۶/۴٪) و ۴۴ زن (۴۳/۶٪) با تشخیص آمبولی حاد ریه تحت پیگیری قرار گرفتند. ۷۷/۲٪ بیماران آمبولی حاد ایدیوپاتیک بودند و بقیه (۲۲/۸٪) دارای علت زمینه ای بودند. در طول دوره پیگیری ۲۳ نفر (۲۲/۸٪) دچار تنگی نفس شده بودند. در اکوکاردیوگرافی انجام شده ۱۳ مورد نرمال و ۱۰ مورد علائم نارسایی قلب راست و افزایش فشار شریان ریوی داشتند. میزان بروز کلی هیپرتانسیون ریوی مزمن ۹/۹٪ بوده است. یافته های دموگرافیک و سی تی آنژیوگرافی ارتباطی با بروز هیپرتانسیون مزمن نداشته است.

نتیجه گیری: هیپرتانسیون ریوی مزمن یک عارضه جدی آمبولی حاد ریوی است که میزان بروز هیپرتانسیون ریوی بعد از آمبولی حاد ریوی نسبتاً بالا است. سن و جنس تاثیری در بروز آن ندارد. هیچ ارتباطی بین آمبولی حاد اولیه در سی تی آنژیوگرافی انجام شده با بروز هیپرتانسیون ریوی مزمن وجود ندارد.

کلمات کلیدی: آمبولی حاد ریوی، هیپرتانسیون مزمن، اکوکاردیوگرافی